

Kako
roditelji
mogu
olakšati
polazak
djeteta u
školu

Govorite djetetu o školi kao o mjestu učenja i života s djecom i učiteljima.

Nemojte dijete plašiti školom, pomognite mu u razvijanju pozitivnih stavova prema školi i učiteljima.

Ne gradite sliku idealne učiteljice već realne osobe koja pomaže djeci i kojoj je stalo. U razredu je više djece, učiteljica je jedna. Ponekad će dijete moći izraziti svoje mišljenje, ponekad ne.

U obitelji djeca često dobiju punu pažnju i članovi obitelji ga mogu u potpunosti saslušati. U školi često nije tako. Razgovarajte o tome kako se dijete nosi s tim.

 Nemojte uvjeravati dijete da će mu u školi biti odlično i da će odmah naći nove i dobre prijatelje. Ponekad se tako ne dogodi i djeca se odmah na početku mogu osjećati neuspješno.

Radije recite da će u školi biti puno djece i da vjerujete da će s vremenom kada ih upozna dijete naći prijatelje.

Ohrabrite dijete i pokažite da vas zanima kako će mu/joj biti u školi.

Polaskom u školu mijenja se **shvaćanje prijateljstva i prijateljskih odnosa kod djece.**

Odnosi s vršnjacima iz predškolskog razdoblja koji su se činili životno važnima nerijetko se već početkom prvog razreda značajno promijene. Sklapanje odnosno razvijanje prijateljstava, razvijanje socijalnih vještina i ostvarivanje pozitivnih iskustava u razredu **prilike su djeci za razvoj vještina koje su prijeko potrebne za život.**

Ako ste primijetili da dijete ima poteškoća s pristupanjem vršnjacima, a ima želju za ostvarivanjem prijateljstava (primjerice uočili ste da se drži po strani skupine, ali ipak pokazuje želju da se uključi u igru) tada

možete kroz igru uloga pokazati djetetu kako da pristupi vršnjaku. Uvježbavanjem takvih situacija dijete postupno povećava osjećaj samopouzdanja i sigurnosti u vlastite sposobnosti.

Ako u životu vašeg djeteta postoji bilo što zbog čega se i inače ne osjeća dobro pred drugom djecom ili u socijalnim situacijama (primjerice neka djeca ne vole nositi naočale, neka se ne osjećaju dobro u velikoj grupi...)...polagano i duboko disanje i usmjeravanje pažnje na dah <https://bit.ly/3v439VQ> uvijek može biti od pomoći u ovakvim situacijama te pomoći djetetu da se smiri i vrati k sebi.

Djeca su gotovo uvijek sretna zato što kreću u školu.
Pokušajte podržati djetetov pozitivan stav vezano uz školu i učenje. Dajte sve od sebe da taj entuzijazam opstane što dulje.

Ne opterećujte se ocjenama, radije se usmjerite na to kako dijete može ostvariti svoj intelektualni, emocionalni i socijalni potencijal – njegov, upravo takav kakav je, neusporediv s drugima.

Na vrijeme razgovarajte s djetetom o svim svakodnevnim promjenama koje slijede i kako će se na njih prilagoditi: promjene dnevnog ritma i navika, odlazak do škole, samostalnost.

Možete se unaprijed igrati nekih očekivanih situacija, neka dijete pred vama vodi u aktivnostima: npr. otključavanje vrata, kako prijeći cestu, kako pitati za pomoć...

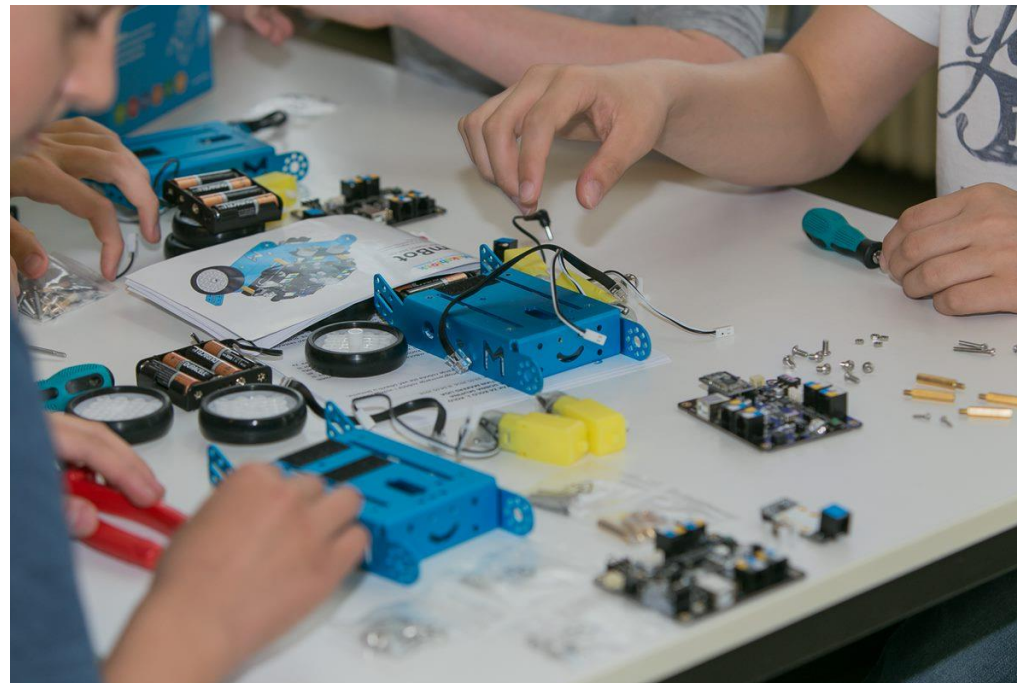
Učite dijete samostalnosti i **nemojte činiti stvari umjesto njih.**

- Prvih dana škole razgovarajte i o tome što su školske obaveze i dajte do znanja djetetu da je **škola njegov posao**, odnosno pripada njemu/njoj i učiteljici.
- Mnogi roditelji postanu ponovno učenici 1. – 8. razreda, onda kasnije ponovno srednjoškolci i silno su frustrirani radi toga. Čitaju lektire, pišu sastavke, izrađuju projekte....**Procijenite na samom početku želite li ponovno u školu**, ako odlučite da želite, onda nemojte biti frustrirani zbog toga.

Posve je u redu pomoći djetetu oko zadaće ili lektire **kada vas to traži**, no nije dobro preuzeti odgovornost za poslove koji pripadaju djeci, što roditelji često čine.

Bitna je razlika između pomoći oko nečega i preuzimanja odgovornosti.

- **Pokušajte ne procjenjivati**, ne govorite djetetu da ne radi dobro i da može bolje. Svako dijete, osobito mlađe, radi najbolje što može. Zamislite kako biste se osjećali da nakon svakog vašeg zadatka netko kaže da sigurno možete bolje.

Pokažite djetetu da ste tu za njega od samog početka, da ste zainteresirani za njegova iskustva, **budite rame za plakanje kada je potrebno** i dajte mu do znanja da na vas može računati.

To naravno ne znači da ste tu da pišete djetetovu zadaću ili umjesto djeteta rješavate sukob s vršnjacima.

Sretno u školi!

Pripremila: Natalia Dujić, psihologinja

natalia@os-mgubec.hr